

[Ingerlise Koefoed]

lov. Ministeren mente, jeg skulle være medforfatter til bibliotekskommissionens betænkning, og bibliotekskommissionen har jo udtalt sig om denne sag. Det er rigtigt nok, at jeg i min egenskab af sekretær for bibliotekskommissionen har skrevet i hvert fald en hel del af de ord, som står i kommissionsbetænkningen, men dermed er ikke sagt, at jeg er tilfreds med alle de forslag, der står i kommissionsbetænkningen. Jeg mener netop, at det forslag, der står om et ekstra tilskud til litteraturforsyning af blinde og svagsynede, er et alt for svagt udformet forslag og også et for svagt økonomiseret forslag.

Jeg mener ligesom fru Marianne Bentsen-Pedersen før, at vi ikke kan blive ved med at vente. Biblioteksloven har været under revision i masser af år. Man har i øvrigt undervejs ændret lidt på biblioteksloven. Man har ændret på statsrefusionen i nedadgående retning. Man har indsat en beslutning om en dispositionssum til hjælp til særligt betrængte kommuner, hvis biblioteksvæsen har været dårligt udbygget. Det vil altså sige, at man selv om en lov er under revision, godt undervejs kan tillade sig at ændre lidt hist og her på lovens indhold. Det mener jeg også vi burde gøre på dette område.

2 mill. kr. årlig som et særligt statstilskud er ganske få penge i forhold til alle de penge, vi i øvrigt anvender herinde fra folketinget, og jeg mener faktisk, at man også fra ministerens og fra socialdemokratiets side burde være indstillet på at gøre en indsats nu for disse mennesker.

Hr. Søren Hansen talte noget om, at man skulle se dette i sammenhæng med den forestående revision. Jeg ved snart ikke. Hvert eneste forslag, der indgår i bibliotekskommissionens betænkning, er jo set fra nogens synspunkt et meget vigtigt forslag. Ingen kan vel forestille sig, at alle forslag bliver gennemført. Alligevel vil der vel til sin tid blive en eller anden sammenhæng i den bibliotekslov, vi får – om ikke andet så den sammenhæng, at man altså ikke fik gennemført ret meget. Jeg mener sagtens, at man kan rive et enkelt forslag ud og vedtage det nu.

Hr. Søren Hansen talte om lokalradioen og lokalradioens betydning. Det er rigtigt, at lokalradioen kan spille en stor rolle, men trods alt er lokalradioen stadig væk en regionalradio, og det vil være meget begrænset, hvilke oplysninger om nærområdet, om nær-

samfundet, lokalradioen vil kunne indeholde netop af interesse for den blinde og svagsynede, som bor dér, hvor tingene sker, og hvor han eller hun er interesseret i en bedre orientering.

Fru Mette Madsen talte om, at det måske var lidt snævert her at tale om lydavisere. Det er jeg enig i, men der er i de senere år sket en vækst på området lydbøger. Vi har ikke nær lydbøger nok til de blinde og svagsynede, men vi har fået flere lydbøger, end vi havde før, og vi får forhåbentlig flere og flere lydbøger i årene, der kommer. Folkebibliotekerne er vant til at købe lydbøger, og de er indstillet på at købe lydbøger, og flere og flere forlag er gået i gang med en produktion af dette meget vigtige litterære materiale for de blinde og svagsynede.

Det er lydavisen, vi mangler. Det er lydavisen med den helt nære, den helt lokale information, der er brug for, og det er den, jeg synes vi her burde kunne enes om at fremme, uanset om bibliotekslovrevisionen sker til næste år, til næste år igen eller om 20 år, eller hvornår den sker. Vi kan ikke vente med alting; vi kan ikke vente med at gøre nogle skridt for i hvert fald en lille smule at ligestille nogle af de handicappede.

Jeg synes i og for sig, når man tænker på, at 1981 er erklæret som handicapår, at det ville være meget fint, hvis vi kunne starte det handicapår med at have vist vores velvilje og have givet dette lille og særlige statstilskud til informationsvirksomheden for blinde og svagsynede.

Hermed sluttede forhandlingen.

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Anden næstformand (Ninn-Hansen):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til kulturudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

10) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om gennemførelse af løn- og tjenestetidsmæssig ligestilling mellem militære og civile værnepligtige.

[Af Alfred Hansen (DR) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 96. Fremsat 21/3 80).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Det fremgår af forslaget til folketingsbeslutning, at retsforbundet ønsker, at man snarest sikrer gennemførelsen af den videst mulige ligestilling mellem civil og militær værnepligt. Det gælder med hensyn til løn og tjenestetid og på andre tjenestevilkårsområder, hvor ligestilling kan gennemføres. Mere konkret ligger der i forslaget et ønske om, at tjenestetiden for civile værnepligtige, der nu er 11 måneder, nedsættes til 9 måneder, og at de civile værnepligtige får udbetalt samme løn som forsvarets og civilforsvarets værnepligtige.

Forslaget er praktisk taget enslydende med et beslutningsforslag, som retsforbundet fremsatte i oktober 1977, og som blev afvist af regeringen og af ordførerne fra partier, der repræsenterede 146 af tingets medlemmer. Den oplysning kommer jeg med, fordi forslagsstillerne i bemærkningerne til beslutningsforslaget siger, at flere ordførere dengang tog særdele positivt imod forslaget.

Folketinget har også senere, nemlig i december måned 1978, med stort flertal afvist tanken om at afkorte tjenestetiden for de civile værnepligtige og forhøje deres løn. Jeg henviser til folketingets forhandlinger 1978-79, sp. 3847-3859, hvor et lovforslag fra socialistisk folkeparti blev behandlet. Jeg har derfor vanskeligt ved at se, at der så kort tid efter, at folketinget sidst overvejede problemet, kan anføres ret mange nye synspunkter.

Regeringens stilling til forslaget er uforandret den, at der ikke er grundlag for at ændre tjenestetiden og aflønningen for de civile værnepligtige, og at det foreliggende beslutningsforslag derfor bør afvises. Jeg kan i enhver henseende tilslutte mig den argumentation, som mine to forgængere hr. Enggaard og hr. Egon Jensen gav, da folketinget sidst behandlede spørgsmålet, men jeg skal kort trække hovedpunkterne op.

Tjenestetiden for de civile værnepligtige blev i 1973 nedsat fra 16 måneder til 12 måneder. Det var en følge af, at den militære værnepligtstid blev nedsat fra 12 måneder til 9 måneder. Tjenestetidsnedsættelsen blev besluttet på grundlag af en opgørelse over det samlede antal arbejdstimer for forsvarets menige, muligheden for forlænget tjenestetid op til 18 måneder ved udtagelse til befalingsmænd, den mere krævende tjeneste i forsvaret, den ubekvemme arbejdstid og muligheden for genindkaldelser.

Heroverfor står, at de civile værnepligtige har gode muligheder for at blive udstationeret i nærheden af hjemmet, og at deres tjeneste har en helt igennem civil karakter. Der er fast arbejdstid, ingen vagter og risiko for forlænget tjenestetid ved udtagelsen til befalingsmænd.

Tjenestetiden for civile værnepligtige er i 1976 blevet yderligere nedsat til 11 måneder. Det skete ved lov nr. 289 af 10. juni 1976 om ændring af lov om værnepligtiges anvendelse til civilt arbejde. Denne forkortelse af tjenestetiden stod i forbindelse med, at der i 1976 blev gennemført en forbedring af aflønningen af forsvarets og civilforsvarets værnepligtige. Under forhandlingerne om denne lønforbedring var det en klar forudsætning, at den ikke også skulle tilfalde de civile værnepligtige, fordi de i så fald ville blive stillet økonomisk på samme måde som ved beskæftigelse på det almindelige arbejdsmarked. Det måtte derfor forudses, at den længere tjenestetid for de civile værnepligtige ikke ville blive følt som en byrde på samme måde som før, men måske snarere som en fordel. Desuden måtte man regne med, at den forholdsvist høje værnepligtsløn ville give anledning til problemer i forhold til lavtlønnede på nogle af udstationeringsstederne.

I stedet for at forhøje de civile værnepligtiges løn valgte man at nedsætte tjenestetiden til 11 måneder. Denne lovændring hvilede på en forudsætning om, at man hermed bevarede den hidtidige balance mellem de forskellige værnepligtsformer, således at værnepligtsbyrden ud fra en samlet vurdering af fordele og ulemper fortsat må siges at være lige stor for de forskellige grupper af værnepligtige.

Når man sammenligner lønnen for de civile og øvrige værnepligtige, må man tage i betragtning, at soldaterlønnen i sin helhed er skattepligtig A-indkomst, medens de civile

[Indenrigsministeren]

værnepligtige er B-skattepligtige af løn og hjemsendelsespenge, men ikke af kostpenge og beklædningsgodtgørelse. Man må også tage i betragtning, at de civile værnepligtige modtager huslejegodtgørelse på udstationsringsstedet, medmindre dette undtagelsesvis kan stille værelse til rådighed på selve institutionen.

Med hensyn til de øvrige tjenestevilkår har de civile værnepligtige samme vilkår, som gælder for forsvarrets og civilforsvarrets værnepligtige med de modifikationer, der følger af de forskellige tjenesteforhold. Reglerne om disciplinarmidler efter tjenestehjemsendelse og fornyet indkaldelse svarer til de regler, der gælder for de øvrige værnepligtige, og på samme måde gælder bestemmelserne om fribefordring, tjenestefrihed, arbejdsformidling og erhvervsorientering.

De samarbejdsregler, der gælder for civil værnepligt, er udarbejdet med forsvarrets og civilforsvarrets samarbejdsordninger som forbillede.

Endelig kan jeg oplyse, at velfærdsforanstaltningerne ved skolen og lejrerne for de civile værnepligtige stort set svarer til de tilsvarende ordninger i forsaret, og der gælder de samme regler for alle værnepligtige med hensyn til socialrådgivning og hjælp efter bistandsloven under tjenesten og med hensyn til arbejdsløshedsunderstøttelse efter tjenesten.

Man vil forstå af det, jeg har sagt, at det er min opfattelse, at der allerede i dag i videst mulig udstrækning er gennemført den ligestilling mellem de civile og de militære værnepligtige, som beslutningsforslaget omtaler, og der er ikke påvist noget behov for at ændre den løn- og tjenestetidsmæssige balance, der eksisterer imellem de to værnepligtsformer.

Preben Steen Nielsen (S):

Retsforbundet og socialdemokratiet er begge politiske partier repræsenteret i folketinget. Når man ikke umiddelbart kan drage en sammenligning mellem disse to partier, skyldes det, at der kvantitativt er stor forskel på de to partiets repræsentation i tinget. Jeg skal ikke komme ind på de kvalitative betragtninger af hensyn til forhandlinger andetsteds i huset.

Det samme gør sig gældende, når man skal betragte civile værnepligtige kontra militære værnepligtige. Det er ikke så enkelt, at man bare kan tage den samlede tjenestetids længde eller for den sags skyld bruttoafløningen. Tjenestetiden er ud fra synspunkter om at skabe så meget ligestilling som muligt afpasset således, at den er 9 måneder i den ene situation og 11 i den anden, fordi indholdet i de to situationer er vidt forskelligt, og tilsvarende gør sig også gældende på lønområdet, således som indenrigsministeren har været inde på.

Der er ikke, siden denne afbalancering mellem de to former for værnepligt fandt sted, sket nogen ændringer, som skulle nødvendiggøre, at spørgsmålet bliver taget op igen, og der er ikke i retsforbundets begrundelse for forslaget til folketingsbeslutning antydnet nogen ny situation i denne sag. Derfor indtager vi den samme holdning som tidligere til dette beslutningsforslag.

Mette Madsen (V):

Indenrigsministeren har netop gjort rede for den baggrund, der var for den politiske beslutning, der i sin tid blev truffet om, at man skulle opretholde forskel både i tjenestetid og aflønning af henholdsvis militære og civile værnepligtige. Med henvisning til ministerens redegørelse kan også venstre afvise forslaget.

Keld Andersen (KF):

Som det allerede er sagt flere gange, er der her tale om genfremsættelse af et forslag, der blev behandlet i 1977-78, og jeg skal derfor henvise til, hvad det konservative folkepartis ordfører dengang sagde. Det fremgår af folketingets forhandlinger 1977-78, sp. 1634. Der er intet ændret i situationen. Det konservative folkeparti er fortsat ikke tilhænger af dette forslag og må afvise det.

Arentoft (FP):

Som flere ordførere har sagt, er der intet nyt under solen i dette forslag, og jeg kunne sådan set indskrænke mig til at henvise til Folketingstidende 1977-78 for den 9. november 1977, sp. 1636 og 1637.

I øvrigt har indenrigsministeren klart ridset det hele op.

[Arentoft]

Det, jeg her kunne tænke mig at komme med et par bemærkninger om, er det, der står i bemærkningerne til forslaget om, at et flertal i forsvarsudvalget modsatte sig betækningsafgivelse. Jeg vil blot sige, at fremskridtspartiet gik ind for betækningsafgivelse. Det vil vi fortsat gøre. Vi mener, at det eneste rigtige er, at ethvert forslag til lov får 3 behandlinger og kommer ned til afstemning i salen. Jeg mener også, at dette forslag skal have lov at få den rigtige behandling og komme herved – og så formentlig blive stemt ned, hvad der næppe kan være nogen tvivl om.

Som flere ordførere har været inde på, og som ministeren også nævnte, står der så smukt i bemærkningerne til forslaget, at der ikke blev afgivet betænkning »på trods af en særdeles positiv modtagelse fra flere ordførere ved forslagets første behandling.« Ja, der var 5 ordførere, der gik ind for det, og der var kun 6, der gik imod. Jeg kunne ikke lade være med at tænke på dette, da hr. Preben Steen Nielsen var heroppe og sammenlignede to partier. Hvis man har en ordfører fra hvert af disse to partier, kunne man sige, at hvis ordførerne havde modsat opfattelse, så stod det for så vidt lige, men hvis der står 6 bag den ene ordfører og der står 70 bag den anden, så har de to ordføreres udtalelser forskellig vægt. Jeg fandt frem til, at bag de 5 ordførere stod der dengang kun 33, medens der var 146 imod. Jeg vil tro, at det bliver nogenlunde ligesådan, når dette forslag kommer til tredje behandling.

I al fald er der ingen tvivl om, at fremskridtspartiet fortsat er imod dette forslag.

Hanne Engberg (SF):

Socialistisk folkeparti støtter retsforbundets forslag om løn- og tjenestetidsmæssig ligestilling mellem militære og civile værnepligtige. Det kan vel ikke komme bag på nogen. Vi støttede et lignende forslag fra retsforbundet i 1977, og vi fremsatte selv et lignende forslag i 1978.

Der kan ikke være tvivl om det retfærdige og rimelige i, at en værnepligtig kan vælge mellem militær og civil værnepligt, således at tjenestetid og løn er den samme. Når de ikke er det, ved vi, at det er, fordi vort NATO-forsvar ellers ikke kunne bemandes tilstrækkeligt med uddannede folk, og desuden fordi

forsvaret ønsker at være udtryk for en fælles forsvarsvilje, som alle mere eller mindre skal deltage i. Derfor lokkes de unge med bedre løn, kortere tjenestetid og mulighed for uddannelse i militæret. Tilbød den civile værnepligt samme løn, samme arbejdsforhold og mulighed for civil uddannelse, ville de unge flokkes om denne form for værnepligt, vil jeg tro, i og med at de fleste sætter meningsfuldt arbejde højere end noget meningsløst og destruktivt. Men dette valg tør man ikke lade komme åbent frem, og derfor har vi de tilstande, vi har.

Socialistisk folkeparti støtter retsforbundets forslag om ligestilling og ønsker det bedre held i udvalgsarbejdet denne gang, end det fik sidst. Vi ønsker ikke, at forsvaret, som det er, skal bemandes med frivillig arbejdskraft, som retsforbundet har som mål, men det tager vi heller ikke stilling til med dette forslag.

SF er imod militæret, men som forholdene er, ønsker vi naturligvis, at enhver værnepligtig frit skal kunne vælge, hvorledes værnepligten skal aftjenes; vi ønsker en reel valgmulighed, det vil sige samme forhold, så folks reelle ønsker kan komme frem.

Bilgrav-Nielsen (RV):

Dette forslag viser, at retsforbundet ikke har tiltro til, at det næste forslag kan vedtages, for i så fald ville dette aflønningsforslag jo være overflødigt.

Jeg vil gerne sige, at vi i det radikale venstre deler den opfattelse, som retsforbundet har, at der skal være lighed imellem de civile værnepligtige og de værnepligtige, der er indkaldt til militæret. Det var også derfor, vi i sin tid fremsatte et forslag til folketingsbeslutning om, at samtlige indkaldte værnepligtige skulle aflønnes ens, og det er vi stadig tilhængere af. Uanset at ministeren meget rigtigt kan fremhæve visse særlige ordninger med hensyn til skat osv., der gælder for de civile værnepligtige, så mener vi stadig, at det er mest rimeligt, at deres aflønningsmæssige vilkår er helt ens.

Derimod vil vi ikke støtte et forslag om at gøre tjenestetiden helt ens, fordi vi må regne med, at når den civile værnepligtige er hjemsendt fra tjenesten, så er han fri og færdig, hvorimod en hjemsendt værnepligtig fra militæret stadig har visse forpligtelser.

[Bilgrav-Nielsen]

Men med hensyn til aflønning kan vi støtte forslaget.

Kurt Hansen (VS):

VS kan støtte dette forslag fra retsforbundet, ligesom vi tidligere har støttet forslag af lignende art både fra retsforbundets og fra SFs side.

Vi mener, at det er en helt urimelig diskriminering, der foregår med de forskellige forhold, som er for de civile og de militære værnepligtige. Vi har hele tiden i VS sagt, at vi vil gå imod enhver udgift til militæret på nær det, som forbedrer de værnepligtiges situation. Selv om man kunne få gennemført dette helt rimelige forslag, som retsforbundet har fremsat, mener vi ikke, at tingene bare er o.k. De værnepligtiges krav om en rimelig løn støtter VS. VS støtter de krav, der går på en nedsættelse af, hvad man kan kalde den ugentlige arbejdstid på de 40 timer. Der er også en lang række andre forhold, der kunne gøres betydelig bedre for de værnepligtige. Der står vi helt på deres side.

Men det er ikke helt det, forslaget her drejer sig om, det er en ligestilling af to forskellige typer af værnepligt, og den ligestilling kan vi tilslutte os fuldt ud, således at der kan blive tale om et reelt frit valg: om man vil gå ind i militæret, eller om man vil aftjene en civil værnepligt.

Alfred Hansen (DR):

Jeg kan desværre ikke takke ordførerne for et særlig stærkt engagement i dette forslag, men til gengæld kan jeg da takke for meget præcise formuleringer med hensyn til, om de kunne støtte retsforbundets forslag eller ej. Jeg skal som konklusion efter at have lyttet til disse indlæg takke ordførerne for SF, det radikale venstre og venstresocialisterne.

Jeg skal sige tak til ministeren for den reddegørelse, ministeren kom med. Den giver grundlag for en del spørgsmål til besvarelse i udvalget efter min mening, idet ministeren prøver at argumentere for, at der rent faktisk er den ligestilling, som retsforbundets forslag tilsigter.

Jeg er ikke kommet til samme konklusion som ministeren, idet jeg mener, at det, at man som civil værnepligtig skal være beslaglagt i 11 måneder, aldrig kan sammenlignes

med det forhold, at der som militær værnepligtig kun bliver lagt beslag på én i 9 måneder. Det er 2 måneder mere, man er afhængig af sin civile værnepligt, sammenlignet med den militære værnepligt.

Med hensyn til lønnen ligger det sådan, at i kroner og øre får de militære værnepligtige udbetalt ca. det dobbelte på månedsbasis af, hvad de civile værnepligtige får. Det er naturligvis rigtigt, som ministeren siger, at der er andre økonomiske forhold, der gør sig gældende, men jeg mener ikke, at der er en økonomisk ligestilling mellem disse to grupper, hvad jeg bestemt mener at der bør være.

Retsforbundet er i princippet imod, at jeg skal have forsvaret min frihed ved at tvinge andre til at forsvare min frihed. Vi mener, der er nogle modsatte synspunkter, som her kommer i konflikt med hinanden, og derfor går vi ind for – hvad også det næste forslag, som kommer til behandling, og som en enkelt ordfører har knyttet kommentarer til, tager sigte på – fuld afvikling af forsvaret og en fuld overgang til frivilligt forsvar. Det viser sig jo, at der ikke har været problemer fra forsvarets side med at få de soldater, der var brug for.

Vi mener ikke, at der er tale om et reelt valg for den unge. Ikke mindst i den arbejdsløshedssituation, vi befinder os i, vil en del unge måske fristes af den høje løn og derfor undlade at være militærnægtere. Den unge vil måske nu af beskæftigelsesmæssige grunde og lønmæssige grunde vælge den militære værnepligt, selv om han i princippet er imod militær værnepligt, og selv om forskellige forhold gør, at han faktisk ikke har lyst til det. Det kan være religiøse grunde, det kan være andre etiske grunde, som gør, at det er ham imod at være soldat, altså være militær soldat. Vi mener, at man bør gøre op med den myte, som går på, at vi kan sandelig ikke ligestille her, så får vi for få til at være soldater; så bliver der for mange, der vælger civil værnepligt; og så kommer vi i en kaotisk situation.

Det er klart, at man i princippet burde fjerne enhver form for militærnægterbegreb ved at give soldaterne den løn, som soldaterne skal have, og som de sagtens kunne tage imod, hvis der virkelig kun var tale om militære værnepligtige. Men indtil det er muligt at overgå til et fuldstændig frivilligt værn, mener vi, at man naturligvis ud fra retfærdig-

[Alfred Hansen]

hedssynspunkter må ligestille de civile og de militære værnepligtige. Lønæssigt mener vi ikke det finder sted i øjeblikket, og det gælder i hvert fald slet ikke, når det drejer sig om det tjenstlige.

Jeg håber, at forslaget får en lidt bedre skæbne i forsvarsudvalget, end det sidste forslag fik. Når ministeren kunne starte med at konstatere, at 146 af tingets medlemmer tog afstand fra forslaget i 1977, kan det kun være en hypotetisk betragtning fra ministerens side, idet der ingen steder kan findes tallet 146 som det antal folketingsmedlemmer, der gik imod retsforbundets forslag.

Vi fik tilslutning til forslaget fra såvel SF, DKP, radikale venstre som VS, hvad vi også dengang gav udtryk for at vi var tilfredse med. Der er for mig ingen tvivl om, at hvis der virkelig blev en fri afstemning her i folketinget, også i ministerens eget parti, så ville der være en del af de socialdemokratiske folketingsmedlemmer, som i og for sig synes, at retsforbundets forslag fortjener at blive vedtaget, men med den disciplin, der normalt er praksis her i folketinget, ikke bare inden for regeringspartiet, men også inden for andre folketingspartier, vil det nok være svært at mobilisere en virkelig fri afstemning om et så væsentligt forslag, som vi mener der er tale om her.

Jeg håber, at vi, inden folketingssamlingen slutter, vil kunne få dette forslag til endelig afstemning i tinget. Jeg tror, det vil have vældig mentalhygiejnisk betydning, om man kunne få enten klart vedtaget eller forkastet noget sådant. Jeg vil indtil videre håbe på og tro på, at der reelt er et flertal i folketinget for at sidestille civile og militære værnepligtige, både hvad angår det økonomiske, og hvad angår det tjenstlige.

Bollmann (CD):

Må jeg først beklage, jeg ikke kunne være til stede under min tur i ordførerrækken. Jeg vil gerne sige til hr. Alfred Hansen, at også i dette spørgsmål har vi fri afstemning i vores gruppe, og jeg ved, at hele gruppen er imod retsforbundets forslag.

Vi har tidligere sagt, at vi ikke mener, at tjenesten kan sidestilles på en måde, som man tager som udgangspunkt her i forslaget. Derfor er vi imod forslaget denne gang, lige-

som vi har været ved de tidligere behandlinger.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Forslagets overgang til anden (sidste) behandling vedtoges uden afstemning.

Fjerde næstformand (Ebba Strange):

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til forsvarsudvalget. Hvis ingen gør indsigelser mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

11) Første behandling af:

Forslag til folketingsbeslutning om fuldt frivillig bemanding af forsvaret og civilforsvaret og nedlæggelse af civile værnepligtsinstitutioner.

[Af Mølgaard (DR) m. fl.]

(Beslutningsforslag nr. B 104. Fremsat 25/3 80).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Indenrigsministeren (Henning Rasmussen):

Retsforbundet har fremsat et forslag til folketingsbeslutning, hvorefter regeringen snarest muligt skal sørge for, at forsvaret og civilforsvaret overgår til fuldt frivillig mandskabsrekruttering, således at værnepligten ophæves og de civile værnepligtsinstitutioner nedlægges.

Forslaget begrundes med, at en frivillig bemanding af forsvaret og civilforsvaret vil afskaffe de problemer, som værnepligtssystemet er forbundet med, og at der er såvel funktionelle som statsfinansielle fordele ved at indføre frivillig rekruttering i stedet for værnepligt.

Jeg skal på regeringens vegne afvise beslutningsforslaget, og jeg vil gerne begrunde det med nogle synspunkter, der har tilknytning til værnepligtsloven, som hører under indenrigsministeriets område. Jeg har aftalt